№ 124.

ПРИБАВЛЕНІЕ КЪ ЛИТОВСКОМУ ВѢСТНИКУ.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO.

Вильна. Суббота I Іюня. — 1835 — Wilno. Sobota I Czerwca.

		Бар. по раздѣл. фран.	Термом. Реомюра	Вѣтръ	Состояніе атмосферы.
31 Дня.	Утро.	28 дюй. 1,4 лин.	+ 10,0	СЗ. слабый.	Ясно.
	По полудни.	27 — 11,9 —	+ 19,5	— —	Ясно.
	Вечеръ.	27 — 10,9 —	+ 16,0	— —	Ясно.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

1 1835 года Маія 24 д. Минская Губернская Ликвидаціонная Коммиссія, послѣ учиненныхъ вызововъ, получивъ внов дополнительныя свѣденіи о лицахъ участвовавшихъ въ бывшемъ Польскомъ мятеже, коихъ имѣніи и имущества подвержены окончательной конфискаціи и составивъ изъ оныхъ ниже сего поясненный списокъ, на основаніи Высочайше утвержденныхъ 28 Іюня 1832 г. правилъ для Ликвидаціи долговъ мятежниковъ не однократно уже публикованныхъ, симъ объявляетъ, дабы всѣ заимодавцы и должники ниже поимянованныхъ лицъ, а равно всѣ судебныя, полицейскія и прочія мѣста, въ предположенной означенными правилами срокъ, первые явились съ объявленіемъ претензій къ мятежникамъ и открытіемъ ихъ имущества, а другіе исполнили все то, что отъ нихъ зависѣтъ и касатся можетъ.

Мятежники показавшіе себя уроженцами Минской Губерніи.

1. Арматовичь Иванъ изъ Гомницы.
2. Бонкевичь Матвей изъ Свечина.
3. Гаврилко Яковъ изъ Сутковъ.
4. Гаврилюкъ Иванъ Вилейскаго уѣзда изъ Кутенъ.
5. Городецкій Викентій изъ Бутримова.
6. Ивановичь Иванъ изъ Краковичь.
7. Копчинскій Иванъ Вилейскаго уѣзда изъ Талюдзь.
8. Кузминъ Михаилъ изъ Бродзичь.
9. Лещинскій Викентій Вилейскаго уѣзда изъ Луки.
10. Милишкевичь Иванъ Минскаго уѣзда изъ Желязовщизны.
11. Матушевичь Семенъ Вилейскаго уѣзда изъ Куренца.
12. Нейманъ Васильевъ изъ Фестиничь.
13. Оловченко Петръ изъ Баланевска.
14. Павлючь Феликсъ изъ Ходасова.
15. Романовскій Леонъ изъ Герковичь.
16. Супронъ Василій изъ Гаенчь.
17. Степановъ Яковъ изъ Васкечь.
18. Томашевскій Степанъ изъ Бризина.
19. Туровичь Корнеліусъ Мозырскаго уѣзда изъ Чучевичь.
20. Филиповичь Антоній Борисовскаго уѣзда изъ Нестановичь.
21. Филиповичь Доминикъ изъ Забовинъ.
22. Хлебовичь Иванъ изъ Грабуча.
23. Цвиль Федоръ изъ Гришкевичь.
24. Черeменко Иванъ изъ Велавски.
25. Шаркевичь Игнатій изъ Даниловичь. } Вилейскаго уѣзда.
26. Янишевичь Матвей изъ Кавалевь. } Вилейскаго уѣзда.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE.

OGŁOSZENIE.

1835 Maja 24 dnia. Kommissyja Likwidacyyna Gubernii Mińskiey po uczynionych już objawieniach, odebrawszy nowe uwiadomienia o osobach uczęstniczących w byłém buntowniczém powstaniu, których majątki konfiskacie uledz powinny, i sporządziwszy z tego niżey wyrażoną listę, na zasadzie Naywyżey utwierdzonych 28 Czerwca 1832 roku prawideł, dla Likwidacyi długow wymienionych osób, które to prawidła niejednokrotnie były już publikowane, ninieyszym objawia, ażeby wszyscy dłużnicy i kredytorowie niżey wymienionych osób, równie też sądowe, policyyne i dalsze władze, w terminie powyższemi prawidłami zakreślonym, pierwsi z objawieniem pretensyi do byłych właścicieli i z odkryciem ich majątku, weszli do tuteyszey Kommissyi, a drugie wypełniły to wszystko, co od nich właściwie zależy.

Buntownicy, którzy pokazali, że są rodem z Mińskiey Gubernii.

Armatowicz Jan z Homnicy.
Bonkiewicz Maciey z Swieczyna.
Hawryłko Jakub z Sutkow.
Hawryluk Jan Wileyskiego powiatu z Kuteń.
Horodecki Wincenty z Butrymowa.
Iwanowicz Jan z Krakowicz.
Kopczyński Jan Wileyskiego powiatu z Taludź.
Kuźmin Michał z Brodzicz.
Leszczyński Wincenty Wileyskiego Powiatu z Łuki.
Miliszkiewicz Jan Mińskiego powiatu z Żelazowszczyzny.
Matuszewicz Symon Wileyskiego powiatu z Kurzeńca.
Neyman Bazyli z Festinicz.
Ołowczeńko Piotr z Bałaniewska.
Pawlucz Felix z Chodasowa.
Romanowski Leon z Herkowicz.
Supron Bazyli z Haiencz.
Stepanow Jakub z Waskiecz.
Tomaszewski Stefan z Bryzina.
Turowicz Korneli Mozyrskiego Powiatu z Czuczewicz.
Filipowicz Antoni Borysowskiego powiatu z Niestanowicz.
Filipowicz Dominik z Zabowin.
Chlebowicz Jan z Hrabucza.
Cwil Teodor z Hryszkiewicz.
Czeremieńko Jan z Weławski.
Szarkiewicz Ignacy z Daniłowicz. } Wilejskiego Powiatu
Janiszewicz Maciey z Kawalew. } Wilejskiego Powiatu

KUNDMACHUNG.

Im Jahr 1835 Mai 24. Da die Liquidirungs Commission des Minskschen Gouvernements, nach den vorigen Bekanntmachungen, erhielt neue Erklärungen, über die andere Personen welche, auch im gewesenen polnischen Aufruhr Antheil nahmen, deren Güter confiscirt werden sollen, machte Ihnen unter bezeichnetes Register, kraft der Allerhöchst bestättigten Regel am 28 Junius 1832 zur Liquidirungs Schulden der erklärten Personen, welche Regel waren schon nicht einmahl publizirt, macht mit jetzigen Schrift bekannt: dasz alle Schuldner und Kreditoren unter genannten Personen, gleichfalls die Gerichtbarkeits, Politzeis und andere Behörde innerhalb der Frist bezeichneten von den obigen Regel, die Erste über Ihre Aufforderungen gegen gewesenen Besiter und über die Güter derselben, Erklärungen der hiesigen. Commission, ertheilten und die Letzte, alles dieses, was Ihnen eigentlich gehört, vollstreckten.

Die Aufrührer, welche erklärten sich in Minskschen Gouvernements gebohren zu seyn.

Armatowitz Johann aus Homnitz.
Bokiewitz Mathias aus Swietzin.
Hawrilko Jacob aus Sutkow.
Hawriluk Johann aus Kuten im Wileischen Kreise.
Horodecki Witzenz aus Butrimow.
Iwanowitz Johann aus Krakowitz.
Koptzinski Johann aus Tuludz im Wileischen Kreise.
Kuzmin Michel aus Brodzitz.
Leschtzinski Witzenz aus Luki im Wileischen Kreise.
Milischkiewicz Johann aus Zelazowschtzizna im Minskschen Kreise.
Matuschewicz Simon aus Kureneic im Wileischen Kreise.
Neumann Basil aus Festinitz.
Olowczenko Peter aus Balaniewska.
Pawlutz Felix aus Chodasow.
Romanowski Leon aus Charkowitz.
Supron Basil aus Hejenz.
Stepanow Jacob aus Waskietz.
Tomaschewski Stephan aus Brisin.
Turowitz Kornel aus Tzutzewitz im Mosirschen Kreise.
Filipowitz Anton aus Nestanowitz im Borisowschen Kreise.
Filipowitz Dominik aus Zabowin.
Chlebowitz Johann aus Hrabutz.
Zwil Teodor aus Hrischkiewitz.
Tzeremienko Johann aus Welawsk.
Szarkiewitz Ignatius aus Danilovitz. } im Wileysche Kreise
Janischewitz Mathias aus Kawalew. } im Wileysche Kreise

Членъ Коммиссіи Совѣтникъ Якубовскій. (787)

II. Вызовъ.

1. Минской Губерніи отъ Борисовскаго Уѣзднаго Суда по дѣлу въ слѣдствіе Указа Минскаго Губернскаго Правленія Временной Экспедиціи производящемуся о поступленіи по законамъ съ кредиторами Геронима Зеновича получившими по Замоской Экздывизіи участки обязавшимися уплотить

II. Wezwanie.

Od Borysowskiego Powiatowego Sądu w Mińskiey Gubernii w sprawie w skutek ukazu Mińskiego Gubernialnego Rządu Czasowey Expedycyi odbywającey się, o postąpieniu podług praw z Kredytorami Hieronima Zienowicza, którym się dostały z exdywizyi Zamoskiey schedy, a którzy się zobowiązali zapłacić dług

долгъ Минскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія на имѣнію Замошу обеспеченный, но шаковаго неуплошившими: а изъ шабели видно что кредиторы Геронима Зеновича сушь Сѣлява, Сшаниславъ Добровольскій, Позняки, Глушнѣвичь, Шашаловъ, Сѣржпушовскій, Подберескіе, Совѣшника Піошухова, Блажеевичь, Грозновскій, Замбржицкій, Подбипента, Малинскій, Томоровичи, Коркозовичь, Тышкѣвичь, Ваньковичь Сшароста, Володковичь, Шумская, Рейшаны, Прошинскій, Мокржицкіе, Осипъ Жаба, Корсаки Сендзицы, Вержбицкій, Турскій, Пѣшкѣвичь, Амброжи Корсакъ, Мельхіоръ Ваньковичь, Гребницкая, Якубовская, Кришшофоръ, Владыславъ и Флоріянъ Свиды, Янчура, Піошухъ, Іюрій Зеновичь, Ксендзъ Трацевскій, Сѣрковъ, Волкъ, Богушевичь, Еврей Левинъ Берковичь, Гѣршонъ Маза, Виленка, Дервоѣдъ, Яновская, Янъ Зеновичъ, Будлевская, и Лойко, ошъ кошорыхъ нужно имѣшь объясненіе; по чему доселѣ долга Минскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія, на имѣніи Замошу обеспеченнаго неуплошили, въ слѣдсшвіе даннаго ими Замоскому Экздывизорскому Суду обязашельсшва, ежели кшо изъ нихъ уплошилъ, шо сколько и кому имянно и предсшавилбы на шо законные доказашельсшва, кошорое объясненіе обязываюшся прописанные Гг. кредиторы сами или чрезъ своихъ повѣренныхъ со времени перваго припѣчатанія въ публичныхъ вѣдомосшяхъ въ шеченіи 4-рехъ мѣсяцовъ предсшавишь Уѣздному Суду, съ шѣмъ что ежели кшо изъ кредиторовъ въ назначенный срокъ не доставитъ шребуемаго объясненія, шо и безъ шаковаго дѣло будетъ рѣшено, о чемъ симъ объявляется. Мая 19-го дня 1835 года.

Засѣдатель Одынѣцъ.
Секрешарь Фальковскій.
Сшоланачальникъ В. Домбровскій. (776)

III. Объявленія.

2. Въ слѣдствіе предписанія Правленія Бѣлорусскаго Учебнаго Округа, будутъ продаваться 5 будущаго Іюня въ три часа по полудни, въ Канцеляріи Дирекціи Училищь Виленской Губерніи, оставшіяся вещи послѣ закрытія б. Семинаріи для Приходскихъ Учителей и Органистовъ, а именно: два Флигеля и разныя книги, къ которымъ торгамъ приглашаются желающіе купить помянутыя вещы.

Письмоводитель Котлубай. (781)

2. Минская Казенная Палата объявляетъ симъ что изъ Староства Габриловскаго въ Дисненскомъ Уѣздѣ состоящаго бѣжалъ Казенный Крестьянинъ Викентій Владиславовъ Минкѣвичь и неизвестно гдѣ находится, по чему благоволенобъ было не удерживая его представить со всемъ семействомъ и имуществомъ въ мѣстную Полицію для водворенія на прежнее мѣсто жительства. Маія 22 дня 1835 года.

Совѣтникъ Владимиръ Вередковичъ.
Секретарь Ѳ. Неронскій.
Стола Начальникъ Г. Томоровичъ. (785)

V. Подрядъ.

2. КоммиссаріатскійДепартаментъВоеннаго Министерства вызываетъ желающихъ на принятіе въ теченіи года перевозки изъ Коммисіи Кіевскаго Коммисаріатскаго Депо въ разныя мѣста внутри Россійской Имперіи казенныхъ вещей и изъ Кіевской Аптеки медикаментовъ. Торгъ назначается въ Присутствіи Департамента 10-го а переторжка 14 числъ Іюня сего года. Торгъ, и переторжка будутъ произведены на точномъ основаніи т. 10 закон. Гражд. кн. IV. Разд. III. IV. о казенныхъ подрядахъ; лица, желающія вступить въ настоящій подрядъ, обязаны представитъ Департаменту, при прошеніи, до наступленія торга: 1.) паспорты или другіе види о своемъ званіи и 2) документы на благонадежные залоги или поручительства на пятую часть подрядной суммы; при семъ Департаментъ предваряетъ, что послѣ переторжки, на основаніи т. 10 зак. Гражд. ст. 1201 небудутъ уже приняты ни какія предложенія; условія подряда желающіе могутъ видѣть въ Департаментѣ ежедневно, во время присутствія. Подлинное подписалъ:

Управляющій Департаментомъ Генералъ Маіоръ Храпачевъ.
Скр. Начальникъ Отдѣленія Теряевъ.
Вѣрно: Начальникъ Стола Мѣлницкій. (780)

VI. Торги.

3 Въ Виленской Городской Думѣ производится будушъ: 11-го шоргъ а 14 числъ, предсшоящаго Іюня мѣсяца переторжка, на ошдачу въ содержаніе съ 1-го числа Іюля сего года по 1-е Января 1839, шракшировъ по городу Вильно: въ 1 й Части чешырехъ, во вшорой шрехъ, и въ 3-й шакъ же шрехъ. А пошому желающіе взяшь шаковыяТракширы въ содержаніе, благоволяшь на назначенные сроки явишся къ шоргамъ въ Думу,

Mińskiey Izby Powszechney Opieki na majątku Zamoszu obezpieczony, ale przez nich nieopłacony: a z tabelli okazuje się, że Kredytorowie Hieronima Zienowicza są Sielawa, Stanisław Dobrowolski, Poźniakowie, Hłuszniewicz, Szatałow, Sierzputowski, Podberescy, Sowietnikowa Piotuchowa, Błażejewicz, Hroznowski, Zambrzycki, Podbipięta, Maliński, Tomorowiczowie, Korkozowicz, Tyszkiewicz, Wańkowicz Starosta, Wołodkowicz, Szumska, Reytanowie, Proszyński, Mokrzyccy, Józef Żaba, Korsakowie Sędzicowie, Wierzbicki, Turski, Pietkiewicz, Ambroży Korsak, Melchior Wańkowicz, Hrebnicka, Jakubowska, Krzysztof, Władysław i Floryan Swidowie, Janczura, Piotuch, Jerzy Zienowicz, Xiądz Tracewski, Sierkow, Wołk, Bohuszewicz, żyd Lewin Berkowicz, Gierszon Maza, Wilenka, Derwojed, Janowska, Jan Zienowicz, Budlewska i Łoyko, od których potrzeba mieć objaśnienie, dla czego dotąd długu Mińskiey Izbie Powszechney Opieki, na majątku Zamoszu opartego nie opłacili w skutek danego przez nich Zamoskiemu Exdywizorskiemu Sądowi zobowiązania, jeśli kto z nich zapłacił, tedy ile i komu mianowicie, i niech przedstawi na to prawne dowody, jakowe objaśnienie obowiązani są wyrażeni PP. Kredytorowie sami lub przez swych Pełnomocników od czasu pierwszego wydrukowania w publicznych gazetach w ciągu 4ch miesięcy przedstawić Powiatowemu Sądowi, z tém, iż jeśli kto z Kredytorów na przeznaczony termin nie dostawi żadnego objaśnienia, tedy i bez takowego, sprawa będzie ukończona, o czém ninieyszém ogłasza się. Maja 19 dnia 1835 roku.

Assessor Odyniec.
Sekretarz Falkowski.
Naczelnik Stołu Dąbrowski. (776)

III. Ogłoszenie.

Wskutek przedpisania Rządu Białoruskiego Naukowego Okręgu, będą się przedawały 5 następującego Czerwca we trzy godziny popołudniu w KancellaryiDyrekcyi szkół Wileńskiey Gubernii pozostałe rzeczy po zakryciu b. Seminaryum dla Powiatowych Nauczycielow i Org nistow, a mianowicie: dwie officyny i różne książki; na jakowe targi wzywają się życzący kupić pomienione rzeczy.

Pismowodzca Kotłubay. (781)

Minska Izba Skarbowa ogłasza ninieyszém, iż ze Starostwa Gabryelowskiego w Dziśnieńskim Powiecie położonego uciegł skarbowy włościanin Wincenty Władysława syn Mińkiewicz i niewiadomo gdzie się znayduje, zaczém zechcą, nie utrzymując go, przedstawić z całą siemienistością i własnością do mieyscowey Policyi dla odesłania na dawnieysze mieysce mieszkania. Maja 22 dnia 1835 roku.

Sowietnik Włodzimierz Weredkowicz.
Sekretarz T. Neroński.
Naczelnik Stołu H. Tomorowicz. (755)

V. Podrad.

Kommissoryatski Departament Ministeryum Wojennego, wzywa życzących podjąć się wciągu roku przewozki z Kommissyi Kijowskiego Kommissoryatskiego Depo do różnych miejsc wewnątrz Imperium Rossyyskiego skarbowych rzeczy i z Kijowskiey Apteki medykamentow. Targ przeznacza się na sessyi Departamentu 10go, a przetarg dnia 14 Czerwca ninieyszego roku. Targ i przetarg odbędzie się na istotney osnowie t. 10 praw Cywilnych X. 18 Rozdz. III tyk. IV o skarbowych podradach. Osoby życzące weyść w teraźnieyszy podrad obowiązane przedstawić Departamentowi, przy prośbie, przed nastąpieniem targów. 1) pasporty lub inne świadectwa o swoim stanie i 2) dokumenty na pewne ewikcye czyli paręczництwa do piątey części podradowey fummy. Przy tém Departament uprzedza, iż po przetargu, na osnowie t. 10 pr. Cywil. art. 1201, niebędą już przyjęte żadne przełożenia. Kondycye podradu życzący mogą widzieć w Departamencie codziennie, podczas sessyi. Oryginał podpisał.

Zarządzający Departamentem Jener.-Major Chrapaczew.
Stwierdził Naczelnik Oddziału Teriajew.
Zgodno: Naczelnik Stołu Mielnicki. (780)

VI. Targi.

W Radzie miasta Wilna odbywać się będą: targ 11 a przetarg 14 dnia następującego miesiąca Junii, na oddanie w arendę od dnia 1 Julii bieżącego roku, do 1 Januaryi 1839 traktyerow w mieście Wilnie: w 1szey Części czterech, w 2 trzech i w 3 także trzech. Zatém życzący wziąć takowe traktyery w arendę, raczą na oznaczone termina jawić się do Rady, gdzie i o warunkach umowy uwiadomieni zostaną, przytém zawiada-

гдѣ и кондиціи имъ будутъ объявлены. При чемъ извѣщается: что къ таковымъ торгамъ допущены будутъ всѣхъ 3-хъ Гильдій Купцы, Мѣщанѣ и торгующіе Крестьянѣ, съ узаконенными залогами соотвѣтственными третей части годичной суммы, на торгахъ предложенной. Градскій Голова Венеръ.
Письмоводитель Багѣнскій. (714)

3. Отъ Минской Губернской Строительной Коммиссіи объявляется, что на взятіе съ подряда гуртомъ починки съ поставкою матеріаловъ и рабочихъ въ городѣ Минскѣ Евангелической Церкви и Пастората, пристройки къ онымъ Флигеля для Училища и обнесенія заборомъ Приходскаго кладбища за сумму 9116 руб. 21½ коп. ассигнаціями, предположено произвесть торги въ Минской Казенной Палатѣ и имянно 17го Числа Іюня сего года и чрезъ три дни послѣ онаго переторжку, по чему желающіе взять таковую, благоволятъ явится въ оную палату съ благонадѣжными залогами, гдѣ предъявлены будутъ составленные къ таковымъ торгамъ условія. Маія 11 дня 1835 года.
Асессоръ Ф. Арцимовичъ.
Секретарь Иванъ Янковскій. (753)

VII. Бродяги.

1. Отъ Новгородскаго Губернскаго Правленія объявляется, неокажется ли какому либо обществу или вѣдомству принадлежащимъ сужденный въ Новгородской Палатѣ Уголовнаго Суда, за бродяжество и по наказаніи плетьми пятнатцатью ударами сосланный въ Севастополь въ крѣпостныя работы бродяга Бартушъ Якубъ, которой примѣтами росту 2 аршинъ 6 вершковъ, лицемъ смуглъ волосы на головѣ свѣтлорусые, глаза карые, носъ остръ, недостатковъ никакихъ не имѣетъ; естьли кому окажется принадлежащимъ тобъ для полученія его обратились съ прозьбами своими по принадлежности съ соблюденіемъ узаконенныхъ правилъ.
Секретарь Иванъ Поповъ.
Столоначальникъ Силозерскій. (775)

2 Отъ Бессарабскаго Областнаго Правленія симъ объявляется, что въ Бессарабской области взятъ за неимѣніе письменнаго вида бродяга Остапъ Артимоновъ, примѣтъ слѣдующихъ: росту 2 аршинъ и 7 вершковъ, волосы на головѣ желтокарые, бородѣ и усачъ рыжоватые, глаза темнорусые, носъ и ротъ умѣренные, лицемъ чистъ, на правой рукѣ около локтя шрамъ, лѣтъ отъ роду 27. Маія 8 дня 1835 года.
Совѣтникъ Никитенко.
Секретарь Джуминскій. (760)

3. Минской Губерніи отъ Бобруйской Городской Полиціи объявляется, что пойманный на воровствѣ человѣкъ Семенъ Томашовъ сынъ Трипуцыкъ безъ писменнаго вида, примѣтами, отъ роду лѣтъ тридцать семь, росту два аршина, семь вершковъ, лицемъ чистъ, продалговатъ, волосы на головѣ свѣтло русые на бородѣ и усахъ рыжые, глаза каріе, носъ толстой, особыхъ примѣтъ несмеетъ; говоритъ по Литовски, показалъ себя быть принадлежащимъ во крестьянство Минской Губерніи Игуменского уѣзда къ деревни籍Другчанамъ, но въ истинне сіе показаніе его неподтвердилось, и затѣмъ на перемену сего объяснилъ что онъ Могилевской Губерніи и уѣзда деревни Трипутня крестьяниинъ, для чего преданъ сужденію Бобруйскаго Уѣзднаго Суда, и содержится въ Бобруйскомъ Городовомъ Острогѣ подъ стражею. Городъ Бобруйскъ, Апрѣля 22 дня 1835 года. Городничій Полковникъ Ейлусъ.
Писмоводитель Роговскій. (754)

3. Отъ Минской Управы Полицій Объявляется, что въ городѣ Минскѣ Задержанъ человѣкъ Миколай Петровъ сынъ Орловъ показавшій себѣ родомъ Полтавской Губерніи Константиноградскаго уѣзда деревни Богатой Помѣщика Степана Андреевича Левченки Крестьяниномъ имѣющій отъ роду 21 годъ и Слѣдующіе примѣты: росту двухъ аршинъ трехъ съ половиною вершковъ, лица чистаго бѣлаго, глаза сѣрые, носъ ротъ умѣренные, волосы на головѣ русые, а на бородѣ и усахъ нѣтъ, на лѣвой рукѣ мѣзеной палецъ немного прикорченъ въ первомъ составе Марта 19 дня 1835 года.
Полицмейстеръ Сухоржевскій.
Писмоводитель Ляшовскій. (756)

3. Отъ Минской Управы Полицій объявляется что въ Борисовскомъ Уѣздѣ задержанъ за безписменство съ воровскими вѣщами человѣкъ Леонтій Михайловъ показавшій себя родомъ Орловской Гу-

mia się: że do licytacyi dopuszczeni będą Kupcy wszystkich 3ch Gildyi: Mieszczanie, i handlujący włościanie z prawnemi ewikcyami, odpowiadającemi trzeciey części roczney summy na licytacyi objawioney.
Prezydent M. W. Wener.
Pismowodzca Bagieński. (714)

Od Mińskiey Gubernialney Budowniczey Kommissyi ogłasza się, iż na podięcie się z podradu hurtem reparacyi z dostawą materyałow i robotnikow w mieście Mińsku Ewangielickiey Cerkwi i Pastoratu, przybudowania do nich officyny dla szkoły i opatrzenia parkanem parafialnego cmentarza za summę 9116 rub. 21½ kop. assygnacyami, przeznaczono odbydź targi w Mińskiey Izbie Skarbowey, a mianowicie: 17go dnia Czerwca ninieyszego roku i we trzy dni ponim przetarg. Zaczém życzący podjąć się takowego, zechcą przybydź do rzeczoney Izby z pewnemi ewikcyami, gdzie okazane będą sporządzone do takowych targow umowy. Maja 11 dnia 1835 roku.
Assesór F. Arcimowicz.
Sekretarz Jan Jankowski. (753)

VII. Włoczęgi.

Od Nowogródzkiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, czy nie okaże się do kogokolwiek, do zgromadzenia lub władzy przynależącym, osądzony w Nowogrodzkiey Izbie Sądu Kryminalnego za włoczęgę i po ukaraniu pletniami piętnastu razami, odesłany do Sewastopola do fortecznych robot, włoczęga Bartusz Jakób, który przymiotów następujących: wzrostu 2 arszyny 6 wierszkow, twarzy śniadey, włosy na głowie światłoruse, oczy kare, nos ostry, ułomności żadnych nie ma; jeśli się okaże do kogo przynależącym, tedy ten dla odebrania go, zechce z prośbą swą udać się podług należytości z zachowaniem prawnych prawideł.
Sekretarz Jan Popow.
Naczelnik Stołu Siłozierski. (775)

1 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty za nieokazanie na piśmie świadectwa włoczęga Ostap Artimonow, przymiotow następujących: wzrostu 2 arszyny 7 wierszkow, włosy na głowie ciemnoruse, brodzie i wąsach ryżowate, oczy żółtkare, nos i gęba mierne, twarz czysta, na prawey ręce około łokcia szram, wieku lat 27. Maja 8 dnia 1835 roku.
Sowietnik Nikitenko.
Sekretarz Dżumiński.

Mińskiey Gubernii od Bobruyskiey Mieskiey Policyi ogłasza się, iż wzięty na kradzieży człowiek Siemion Tomaszew syn Trypucyk za niepokazanie na pismie świadectwa, przymiotow następnych: wieku lat trzydzieści siedem, wzrostu dwa arszyny, siedem wierszków, twarzy czystey, podługowatey, włosy na głowie światło ruse, na brodzie i wąsach ryże, oczy kare, nos gruby, szczególnych przymiotów niema; mówi politewsku, powiadał się należącym do włościan Mińskiey Gubernii Ihumeńskiego Powiatu do wsi Druczan, ale w istocie to powiadanie jego niesprawdziło się, i przeto przeciwnie temu powiedział, że on Mohylewskiey Gubernii i Powiatu, wsi Tryputnia włościanin, a ztąd oddany pod Sąd Bobruyskiego Powiatowego Sądu i utrzymuje się w Bobruyskim Mieskim Ostrogu pod strażą. Miasto Bobruysk. Kwietnia 22 dnia 1835 roku.
Horodniczy Pułkownik Eyłuś.
Pismowodca Rogowski. (754)

Od Mińskiey Uprawy Policyi ogłasza się, iż w mieście Mińsku wzięty człowiek Mikołay Piotra syn Orłow, powiadający się rodem Połtawskiey Gubernii Konstantynogradzkiego powiatu wsi Bogatey obywatela Stepana Andrzejewicza Lewczenki włościaninem, mający wieku lat 21 i następujące przymioty: wzrostu dwóch arszynow, trzy i pół wierszkow, twarzy czystey, białey, oczu szarych, nos i gęba mierne, włosy na głowie ruse, a na brodzie i wąsach niema, na lewey ręce mały palec nieco przykurczony w pierwszey sustawie Marca 19 dnia 1835 roku.
Policmeyster Suchorzewski.
Pismowodca Latowski. (756)

1 Od Mińskiey Uprawy Policyi ogłasza się, iż w Borysowskim powiecie wzięty za nieokazanie na pismie świadectwa z skradzionemi rzeczami człowiek Leonti Michayłow, powiadający się rodem Orłowskiey

берніи Ливенскаго уѣзда Сельца Росочнаго Помѣщика Ивана Димитріевича Бегичева крестьяниномъ имѣющій отъ роду 27 лѣтъ и слѣдующіе примѣты: росту 2 аршинъ 4½ вершковъ, лице продолговатое бѣлое чистое. Волосы на головѣ и бровяхъ русые, глаза сѣрые, носъ умѣренный: содержится въ Минскомъ Тюремномъ замкѣ, о коемъ забираемы были справки въ Ливенскомъ Земскомъ Судѣ и Кишиневской Городской Полиціи, но изъ полученныхъ отъ оныхъ мѣстъ уведомленіи, показаніе его Михайлова въ истинѣ не подтвердилось, а потому дѣло съ нѣмъ для сужденія отослано въ Минскій Уѣздный Судъ. Апреля 18 дня 1835-го года.

Полиціймейстеръ Сухаржевскій.
Писмоводитель Лятокскій. (754)

Guberniі Liweńskiego powiatu, wioseczki Rossoczney obywatela Jana Dymitryewicza Biehiczewa włościaninem, maiący wieku lat 27 i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 4½ wierszkow, twarz podługowata, biała, czysta. Włosy na głowie i brwiach ruse. Oczy szare, nos mierny: utrzymuje się w Mińskim Turemnym Zamku, o którym czynione były wyszukania w Liweńskim Ziemskim Sądzie i Kiszyniewskiey mieyskiey Policyi, ale z odeбranych z pomienionych mieysc uwiadomień, powiadanie jego Michayłowa rzeczywiście nie sprawdziło się, a ztąd sprawa onim dla osądzenia odesłana do Mińskiego Powiatowego Sądu. Kwietnia 18 dnia 1835 roku.

Policmeyster Sucharzewski.
Pismowodzca Latokski. (754)

3 Отъ Речицкой Городской Полиціи объявляется: что явился въ сію Полицію добровольно бродяга Иванъ Якова сынъ Соколовъ, показавшы себя родомъ изъ столичнаго Города Москвы, Московскимъ мѣщаниномъ, бродившы по миру съ 1812 года, занимаясь будьто сапожьничьимъ мастерствомъ, имѣющій отъ роду лѣтъ 70-тъ, росту 2-хъ аршинъ 4⅜ вершковъ, лица овальнаго, блѣдаго, волосовъ на головѣ, бородѣ и усахъ, не совсѣмъ сѣдыхъ (которые на предъ, какъ замѣчательно, были темно русые), глазъ карыхъ, носа продолговатого прямаго, говоритъ по руски, и грамотенъ на семъ діалектѣ, что оной бродяга Соколовъ содержится въ речицкой тюрмѣ, и о учиненіи противу показанія его справки, сообщено въ Московскую Управу Полицію, отъ 3-го сего Марта за N. 354. Марта 9 дня 1835 года.

Въ должности Городничаго Маіоръ и Кавалеръ Мокржицкій.
Письмоводитель Казимиръ Поплавскій. (755)

Od Rzeczyckiey Mieskiey Policyi ogłasza się: iż przybył do tey Policyi dobrowolnie włoczęga Iwan Jakowa syn Sokołow, powiadający się rodem ze stołecznego miasta Moskwy, Moskiewskim mieszczaninem, włócząc się po żebraninie od 1812 roku, bawił się jakby szewieckiém rzemiosłem, mający wieku lat 70, wzrostu 2ch arszyn 4⅜ wierszkow, twarzy owalney, bladey, włosow na głowie, brodzie i wąsach, niezupełnie siwych (które przedtém, jak dostrzedz można, były ciemno-ruse), oczu karych, nosa podługowatego, prostego, mówi po rusku, i umie czytać i pisać w tym dyalekcie, że rzeczony włoczęga Sokołow, utrzymuje się w Rzeczyckiey turmie, i o uczynieniu stosownie do jego opowiadania wyszukania, kommunikowano Moskiewskiey Uprawie Policyi pod dniem 3 Marca za N. 354. Marca 9 dnia 1835 roku.

W obowiązku Horodniczego Major i Kawaler Mokrzycki.
Pismowodzca Kazimierz Popławski.

3 Отъ Бессарабскаго Областнаго Правленія симъ объявляется: что въ Бессарабской Области взятъ за неимѣніе письменнаго вида бродяга Иванъ Ивановъ, примѣтъ: росту 2 аршинъ 3⅞ вершковъ, волосы на головѣ и бровяхъ русые, глаза сѣрые, носъ горбоватъ, на лѣвую сторону схиленный, лицемъ мало рябоватъ, лѣтъ отъ роду 16. Маія 7 дня 1835 года.

Совѣникъ Никитенко.
Секретарь Джуминскій. (758)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty za nieokazanie na piśmie świadectwa włoczęga Iwan Iwanow, przymiotow następujących: wzrostu 2 arszyn 3⅞ wierszkow, włosy na głowie i brwiach ruse, oczy szare, nos nieco garbaty, na lewą stronę pohylony, twarz nieco ospowata, wieku lat 16. Maja 7 dnia 1835 roku.

Sowietnik Nikitenko.
Sekretarz Dźuminski.

3 Отъ Бессарабскаго Областнаго Правленія симъ объявляется, что въ Бессарабской Области взятъ за неимѣніе письменнаго вида бродяга Василій Лазаревъ Кухтяновъ, примѣтъ слѣдующихъ: росту 2 аршинъ 3⅞ вершковъ, волосы темнорусые, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣренные, лицемъ круглъ, чистъ, лѣтъ отъ роду 23. Маія 8 дня 1835 года.

Совѣтникъ Никитенко.
Секретарь Джуминскій. (759)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty za nieokazanie na piśmie świadectwa włoczęga Wasili Łazarew Kuchtianow, przymiotow następujących: wzrostu 2 arsz. 3⅞ wiersz., włosy ciemnoruse, oczy szare, nos i gęba mierne, twarz okrągła, czysta, wieku lat 23. Maja 8 dnia 1835 roku.

Sowietnik Nikitenko.
Sekretarz Dźumiński.

VIII. Sąd Exdywizorski.

2 Sąd Powiatowy Wileń. ninieyszym zawiadamia: iż sprawę konkursową kredytorów zmarłego *Józefa Kiewlicza* Assesora b. Sądu Głównego Wileń. 1go Depar. za niedziel cztery od daty ninieyszego ogłoszenia przywoła i oną za wzięciem do namowy ostatecznie rozsądzi a na pretensye niestawających kredytorow amissyą uzna. 1835 Maja 25 dnia.

Sędzia Naborowski.
Assesor Horodeński.
Assesor Sperski. (784)

3 W Skutek Dekretu Remissyynego Sądu Izby Cywilney Gubernii Wileńskiey w dniu 5 marca teraźnieyszego 1835 roku nastałego, determinującego taxę i Exdywizyą doczesną majątku Woywodziszek w Powiecie Wilkomierskim w Parafii Pogirskiey położonego i dalszego wszelkiego funduszu JW. Jana Kuszelewskiego Sędziego Granicznego Appellacyynego Gubernii Wileńskiey. Sąd Taxatorsko Exdywizorski na dniu 20 miesiąca maja idącego roku do majątku Woywodziszek przybywszy czynność pierwszo-zjazdowemu Sądowi właściwą, wedle reguł Remissyynego dekretu we względzie administracyi, inwentacyi, pomiary geometryczney konkursowego majątku, oraz na stronach do tey sprawy wchodzących komportacyi i co ze składu dzieła wypadało spełnił. Zakreślając termin na powtórne złożenie się sądownictwa na dzień 7 miesiąca 9bra idącego dopiero 1835 roku. Na który termin ażeby pretensorowie do massy Jana Kuszelewskiego Sędziego pod upadkiem pretensyi swoich, a debitorowie pozwem edyktalnym od massy pociągnąc się mający, pod obawą w niestanności, wskazania na ich poszukiwaney rzeczy, prawną koleją do tego Sądu jawili się, przez trzykrotne ogłoszenie interessowane strony zawiadomić postanowił.

b. Chorąży Ptu Szawel. Józef Sawicki.
b. Sędzia Ziemski Szawelski Stefan Józef Taraszkiewicz.
Józef Durasewicz b. Assesor.
Regent Jan Jachimowicz. (779)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ. / OGŁOSZENIA PRYWATNE.

IX. Pozwy.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą, etc. etc. etc.

2 Urodzon: Janowi, Grzegorza synowi, Miezincowemu, Sztatskiemu Sowietnikowi i orderow Kawalerowi, Alexandrowi Horwatowi b. Ptu Rzeczyckiego Chorążemu, pierwszemu do powrótu dwóletnich intrat majątku Leleżyc, drugiemu za lat cztery miesięcy sześć, obu zaś do odpowiedzi za wszelkie dezolacye i ucisk włościan, temu majątkowi domierzone, tudzież byłym członkom Mińskiego Gubernskiego Rządu, nieprawną rezolucyą podpisującym: Sztatskiego Sowietnika i Kawalera Piotra Pankratiewa syna Preżencowa, b. Mińskiego Vice Gubernatora, Sztatskiego Sowietnika i Kawalera Jerzego Czohłokowa, oraz Nadwornego Sowietnika i Kawalera Korniеja Horkuszy, jakiegobądźkolwiek tytułu i nazwiska sukcessorom, posiadającym ich fundusze ewikcyi uległy, do zwrótu kosztow wszelkich, jakie przez zmarłego Wincentego Kozaryna, b. Prezydenta Granicznego Mozyrskiego, w czasie niesłusznego odjęcia jemu majątku Leleżyc zostały wyłożone, niemniey do przysłuchania się wyrokowi nastać mającemu. Pozew przed Sąd Powiatowy Mozyrski na Kadencyą Sto-Trojecką 1835 roku lub po niey na naypierwszą, z instancyi Urodzonego Józefa Kozaryna b. Sędziego Granicznego Ptu Borysowskiego, przy odwołaniu się do Ukazow Rządzącego Senatu, Rezolucyi

Gubernskiego Rządu, Izby Cywilney summaryyny regestr na tę sprawę uznającey, wizyi woznieńskiey, oraz dalszych dowodow u Sądu zaprodukować się mających, wydaje się o to: zeszły Wincenty Kozaryn Prezes Graniczny Powiatu Mozyrskiego, brat żałującego delatora, w roku 1815 Marca 11 dnia, nabył wiecznością od obżałowanego Sowietnika Miezincowa majątek Leleżyce w Mozyrskim położony.—Po upływie rocznym, Sowietnik Miezincow, pośrzednictwem Rządu Gubernskiego Mińskiego, potrafił tenże majątek sposobem expulsyi z pod wieczystego władania odjąć. — Nim tedy dzieło o te nadużycia drogą skargi ro·patrzone zostało w powszechném zebraniu Rządzącego Senatu, przez czas dziesięcioletni, to jest: od roku 1816 Julii 27, do 1825 xbra 21 wybierane były intraty z tego majątku, w pierwszych dwóch latach przez Obżałowanego Miezincowa; a poźniey, skoro niewłaściwie rozciągniętą została administracya Chorąży Horwalt z ostatnich czterech lat i miesięcy sześciu swojey administracyi, dochody wszelkie zabrał w 1825 roku 8bra 11. Rządzący Senat po Naywyższém zatwierdzeniu, podnosząc praktyczne Rządu Gubernskiego Mińskiego postanowienie, obok danego wykoworu, obok nałożonego zaprzeczenia na majątki Czlenow tego Rządu, dla pewnego uzyskania wszelkich kosztow, jakie zeszły Kozaryn poniosł, przedpisał Ukazem 21 Oktobra tegoż roku Rządowi Gubernskiemu Mińskiemu, natychmiast majątek Leleżyce, jako prawemu nabywcy i dziedzicowi zeszłemu Kozarynowi z wszystkoletniemi intratami i z tém wszystkiém, co do onego należało powrócić. — Skutkiem tego Ukazu, zeszły Kozaryn, przyjąwszy majątek Leleżyce, jako swoją własność, nie był szczęśliwym, mimo Naywyższy rozkaz, uzyskać dziesięcioletnich, a przynaymniey z lat sześciu i miesięcy 6ciu przez obżałowanych zabranych intrat tego majątku, które, licząc za każdy rok po rubli 12,000 assygnacyami, w ręku obżałowanego Sowietnika Miezincowa za dwa lata 24,000 rubli assygnacyami, a w ręku Corążego Horwata za 4 lata i 6 miesięcy rubli 54,000 pozostały. Obok tego, gdy Sowietnik Miezincow, odjąwszy expulsyynym sposobem zeszłemu Kozarynowi majątek, jak wizya woźnieńska 1817 roku 8bra 20 dnia, przed Aktami Ziemskiemi Mozyrskiemi zeznana, przekonywa; celem wyniszczenia puszczy Leleżyckiey, z naywiększém wycięczeniem poddaństwa i ich żywioł, nie małą ilość drzew masztowych, kłod płytowych, dziegciu i smoły, na korzyść własną wyrobiwszy sprzedał, budowlę zdezelował, konie inwentarzowe głodem zmorzył; gdy przez taki sposob do 40,000 rubli assygn. przyczyniwszy temu majątkowi straty, by do ostatka jeszcze ony zdezelować, postarał się o administracyą, i poruczenie takowey swojemu pretensorowi Chorążemu Horwatowi, nayniesłuszniey w Rządzie Mińskim Gubernskim wyjednał, a Chorąży Horwat zmównie działając, chociaż obowiązał się czystego dochodu w każdym roku po rubli assygnacyynych 12,000 wnosić, jednak przez 4 lata i 6 miesięcy, nie większą ilość, jak tylko Bankowi assygnacyynych rubli 10,000, poszlin za Sowietnika Miezincowa rubli assygnacyynych 4,126, i za cudzy majątek Dubrowę, niesłusznie rubli assygnacyynych 3,060 opłacił, a restat intraty rubli assygnacyynych 37,000 u siebie za pretensyą do obżałowanego Miezincowa z dekretu niestannego Sądu Ziemskiego Rzeczyckiego regulującą się, nayniewolniey bez rozstrzygnienia Sądowego zatrzymał, w tę porę: kiedy brat żałującego zeszły Wincenty Kozaryn, wedle warunkow prawa wieczystego, w roku 1815 Marca 15 dnia, na Sądzie Izby Cywilney Mińskiey przyznanego, oprócz Bankowego długu (jaki został uspokojony), żadnych onerow na tym majątku nie przyjął, owszem sam Obżałowany Sowietnik Miezincow i jego Sukcessorowie, od wszelkich turbatorow i pretensorow bronić i ewinkować naysolenniey obowiązał się, a tém samém Chorąży Horwat trafiać tylko do funduszow jego dalszych, ile za niestannym dekretem miał prawo, bez przypozwania zaś dziedzica Leleżyc i bez sprowadzania urzędowey tradycyi, za samą tylko rezolucyą Rządu Gubernskiego Mińskiego, która jest Ukazem Rządzącego Senatu podniesiona i zwrót wszystkoletnich intrat i strat natychmiast przyznany, zatrzymywać z intrat rubli assygnacyynych 37,000 nie mógł, owszem takowe z procentami oddać żałującemu w niechybnym zostaje obowiązku. Gdy nadto tenże Obżałowany Horwat, pomimo wykazaną intratę i inwentarzem podawczym objętą, ściemiężając włościan nad zakres inwentarzowy, powinności w dwóynasob przepędził, towary leśne niewolnie wyrabiał, las brzozowy na dziegieć dla widokow jednorazowey swe ykorzyści w pień wycinając, zniszczył, włościan zubożył, remanentow podanych inwentarzem nie zwrócił, i dwa Burdaki miedziane z fabryki potażowcy do swojego majątku Barbarowa przeprowadził, z jakiego powodu na 30,000 rubli assygnacyynych przyczyniwszy szkody majątkowi, od wynagrodzenia i usprawiedliwienia się odbiega. — Naostatek WW. obżałowani sukcessorowie posiadając fundusz po byłych Czlenach Rządu Gubernskiego Mińskiego, na którym rozciągnięte jest za Ukazem Rządzącego Senatu zaprzeczenie, gdy w obowiązku zostajecie, z racyi nieprawnie podpisaney rezolucyi w roku 1816 julii 27, a ztąd przyczynienia się do odjęcia majątku Leleżyc zeszłemu Kozarynowi i pozbawienia dziedzica środkow utrzymania się przez dziesięcioletni przeciąg czasu, zwrócić uroni ne na ten przedmiot 30,000 rubli assygnacyynych; żałujący przeto, za przewodnictwem nie raz wzmienionego Ukazu Rządzącego Senatu, o skutki jego drogą prawami ukazaną przychodząc, następne zakłada prośby: *zatwierdzenia wszelkich dowodow, — po czém, skutkiem Ukazu Rządzącego Senatu 1825 roku 8bra 11 nastałego, którym majątek Leleżyce nieprawnie przez Rząd Gubernski Miński odjęty, natychmiast ze wszystkoletniemi intratami zalecono zwrócić; przysądzenia summ pieniężnych dla żałującego Kozaryna: 1mo: na Obżałowanym Sowietniku Miezincowym za 2 lata intrat Leleżyckich rubli assygnacyynych 24,000 i poszlin za jego przez Chorążego Horwata opłaconych rubli assygn. 4,126. 2do: na Obżałowanym Chorążym Horwacie, po wytrąceniu nadpłat przez niego Bankowi uczynionych, restującey intraty z lat 4ch i miesięcy 6ciu, wedle własnego opisania się, rubli assygn. 37,000. — 3tio: podniesienia pretensyi Chorążego Horwata, nieprawnie do majątku Leleżyc obróconey i z takową skutkiem dokumentu intercyzyynego, moc wieczystego prawa mającego, 1815 roku Marca 11 dnia wydanego, do funduszow Sowietnika Miezincowa odesłania — 4to: Udeterminowania Aktow inkwizycyi, kalkulacyi i werefikacyi, dla dośledzenia in fundo majątku Leleżyc przez Sowietnika Miezincowa i Chorążego Horwata poczynionych dezolucyy w budowlach, puszczy i ucisku włościan — za co wszystko wypadającey ilości pieniężney wskazania 5to: O zwrót w naturze dwóch Burdanow miedzianych przez Chorążego Horwata niewolnie zabranych. 6to: Na sukcessorach posiadających fundusze b. Czlenow Rządu Gubernskiego Mińskiego, przysądzenia rubli assygnacyynych 30,000 straty z ich okazyi poniesioney. — Naostatek: o doliczenie od każdey summy zaległych procentow i zwrótu wydatków prawnych, oraz tego udecydowania, co się w sprawie dowiedzie, z wolną poprawą żałoby. — Pisan 1835 roku Maja 4 dnia.*

Ninieysza kopia pozwu po Sukcessorow Sztatskiego Sowietnika i Kawalera Piotra Pankratiewa syna Prezeńcowa, b. Mińskiego Vice-Gubernatora wyniesiona, dla umieszczenia do Gazet Kuryera Litewskiego i trzykrotnego zaawizowania tychże Sukcessorow, że jest zgodna z autentykiem, świadczę

Józef Kozaryn G. P. B. Sędzia. (777)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

2. *Urodzonym Kazimierzowi Hrabi Platerowi Komandorowi Pozew Loco peragendae Executionis przed Sąd Izby Cywilney Wileńskiey z Instancyi Urodzoney Anny z Hrabiow Platerow 1mo Voto Grafini Krasickiey 2do Szostakowey Jenerałowey Woysk Rosch. Brygidy z Aleksandrowiczow Grafini Platerowey b. Chorążyney Powiatu Ihumeńskiego, Kazimierza Sędz. Grodz., Aleksandra Granicznego, i Józefa Podkomorzyca powiatu Lidz., braci rodzonych Rossadowskich, w referencyi do dowodow u Sądu złożyć sie mających, w szczególności o to: zeszła Jadwiga z Platerow 1mo voto Zybergowa, 2do Grafinia Platerowa, pochodząca z matki Rozalii Platerowey, siostry rodzoney Antoniego Grafa Platera i Klary z Platerow Aleksandrowiczowey Koniuszyney Wielkiego Xięstwa Litt., schodząc z tego świata bez potomnie, cały swóy fundusz Ziemny, summowny i ruchomy zostawiła w sukcessyi dla naybliższych krewnych, jakiemi są żałt. Deltwie., bowiem Jenerałowa Szostak pochodzi z brata rodzonego Rozalii Platerowey, Antoniego Platera a matki Jadwigi Platerowey, po którey otworzył się spadek, Brygida Plate-*

rowa z siostry rodzoney Klary z Platerow Aleksandrowiczowey, a Rossadowscy z Teressy z Aleksandrowiczow Rossadowskiey, córki Klary z Platerow Aleksandrowiczowey, a ztąd nayblizszemi sukcessorami po zeszłey w r. 1833 *w miesiącu Maju Jadwidze Grafini Platerowey, obżałny Kazimierz Plater pod tym tylko tytułem że był mężem, zabrał własne majątki zeszłey Jadwigi Platerowey ziemne: Taluny w Upitskim, Rzesza i Czerwony dwor w Wileńskim powiatach położone, tudzież summy Kapitalne i drogocenny sprzęt, jak niemniey ruchomość, konie, bydło, zboże, i rozmaite zapasy po majątkach, i to wszystko sam dotąd jeden dzierżąc, Intraty na swóy użytek obraca, a na pewność powrótu sukcesorom żadney ewikcyi nie przedstawuje; pismo zaś, czyli Notatka, w brulonie jakoby znaydzione po śmierci Jadwigi Platerowey a utytułowane testamentem, niemająca naymnieyszey cechy formalności i prawdy wprowadzone bez wiedzy prawnych sukcessorow do Akt Izby Cywilney Wileńskiey, nie może nadawać żadnego waloru, i zatym titulo testamentem czyli urywkiem papieru, na którym bydź może jakaś ulotna myśl tylko momentalna skreslona, prawdziwym sukcessorom dotąd nieokazanym, o znikczemnienie którey, Sąd Izby Cywilney zostawił wolność porządkiem prawa rozprawić się. Zająwszy wszystkie dobra po nieraz rzeczoney Jadwidze Platerowey, obżałny Plater trzyma; odwołując się zatem do praw Littch a mianowicie Artykułu 2go z Rozd. 8go i ukazu z własnoręcznym podpisem JEGO CESARSKIEY MOŚCI, danego Rządzącemu Senatowi dnia* 1 *Październ.* 1831 *r., wyszłego pod tytułem o porządku sporządzenia, chowania, i jawienia testamentu, bo nawet i majątki nie są pomienione, które obżałny Plater samowolnie zabrał. Zatym gdy dobra po zeszłey Jadwidze Platerowey leżą w kilku powiatach. Pozywają do Izby Cywilney Wileńskiey i zakładają* P r o ź b y: *o warowanie activitatem loci standi przez opłatę solucyi, o skassowanie titulo testamentu czyli Notatki, własną ręką obżał. Kazimierza Hrabiego Platera dla siebie pisaney, a przez zeszłą Jadwigę Platerowę w dniu* 10 *Maja* 1830 *jakby podpisaną, niemającey naymnieyszey formy testamentu,* 6 *Junii do Kurlandskich a* 7 *Julii tegoż* 1833 *r., do Akt Izby Sądu Cywilnego wileń. wprowadzoney i za nią nastałey do dóbr intromissyi, o naznaczenie jednoczasowey rozprawy w Sądzie Powiatowym Wileń. z uwagi większości Dóbr w tymże powiecie położonych z regestrow summaryinych, o zajęcie majątkow w wiedzę Dworzańskiey Opieki, lub oddania żałt. jako prawnym konsukcessorom, mającym odpowiedzialność, do ostateczney rozprawy, summy Kapitalney czr. zł.* 30,000 *na Dwecie opartey, i wszelki fundusz ruchomy od straty ubezpieczyć, inwentacyą nakazać, wybraney intraty od datty śmierci Jadwigi Grafini Platerowey powrót zalecić, o zwrót wydatkow prawnych, i o to wszystko, co w sprawie proszoném będzie, a gdyby niewiadomością o Pozwie Graf Plater niewymawiał się, do Gazety Kuryera Litt. zamieszcza się.*

(774)

X. Oświadczenie.

2 Oświadczenie wespół z naysolnnieyszém zażaleniem w imieniu i rzeczy W. Stanisława Mórawskiego Kollegialnego Assesora i Kawalera zanosi się z następnego powodu. W dodatku do N. 103 Kuriera Litewskiego W. Melchior Eynarowicz z mocy plenipotencyi w imieniu Antoniego, Józefa i Hilarego Eynarowiczów działający, odwołując się do oświadczenia w aktach Sądu Powiatowego Wileńskiego przez się zapisanego, pod tytułem „ostrzeżenie" rzucił w obieg publiczny napaść na W. Stanisława Mórawskiego, jakoby on całkowity spadek po Stanisławie oycu i Fatymie córce Siemaszkach, w trzeciey części do Eynarowiczów należący, sam ieden zagarnął, massy onego niewyświeca i części im przypadającey nieoddaje, nadto w oświadczeniu powyżey wzmiankowaném przeciwną prawdzie, dowodom pisma i wyznaniu aktora rzeczy Antoniego Eynarowicza w własnoręczney jego korrespondencyi zawartemu, z użyciem nieprzystoynych wyrazow, krzywdzącą W. Mórawskiego zamieścił relacyą. Lubo oba takowe akta noszą podpis W. Melchiora Eynarowicza, jednakże Mórawski wierzyć niechce i niemoże, aby były tworem jego pióra i przekonania, albowiem poważny wiek i szanowny charakter W. Eynarowicza, niedozwalają nawet przypuścić, iżby znając sam naylepiey prawdę chciał pisać fałsze, lub krzywdę niewinnego swoiem utwierdzał imieniem. Zresztą nie wchodząc w pobutki i zamiary tych pism, nim wymierzoną przeciw sobie napaść porządkiem właściwym odeprze, widzi się obowiązanym w obronie opinii swojey przed tymże Sądem i powszechnością, krótkie lecz z prawdą zgodne złożyć usprawiedliwienie. Zeszła ś. p. Maryanna z Siemaszków Mórawska Szambelanowa b. Dworu Polskiego, siostra rodzona Stanisława Siemaszki była niezaprzeczoną aktorką dóbr Mickun w Powiecie Wileńskim leżących, kupionych za 7,000 cz. zł. Po rozstaniu się z mężem osobą i funduszem swym dostała się pod opiekę i zarząd brata swego rzeczonego Stanisława Siemaszki. Wzgląd na nieżyjącego, szacunek krwi blizkiey, zniewalają oświadczającego się, do wypuszczenia z opisu cierpień moralnych, jakich Stanisław Siemaszko przyczynił nieszczęśliwey swey siostrze, a matce oświadczającego się; to tylko wyrazi, czego ma dowody na piśmie, o czém wie cała powszechność i czego żyją obecni świadkowie, że zeszły Stanisław Siemaszko rychło po rozłączeniu się żony z mężem, zniewolił ją do wydania sobie prawa przedażnego na Mickuny, a lubo obiecywał jey zapłacić pełną wartość, w prawie atoli przedażném położył tylko szacunek 6,000 rubli assy. Prawo to nosi dattę 1804 Apryla 19 dnia. W mieysцu zapłacenia za Mickuny gotowizną, Stanisław Siemaszko w pięć dni późniey, to jest: 23 Apryla 1804 sporządza własnoręczny dokument, pod tytułem testamentowey dyspozycyi, przez który całey swojey fortuny, jaka po nim pozostanie, siostrę swoją Maryannę Mórawską, właścicielką czyni i wyznając się bydź dłużnym teyże siostrze 7000 cz. zł. takowe dla niey sposobem zastawy na Mickunach lokuje. Niedługo potém Stanisław Siemaszko spieniężywszy całą fortunę, wyniosł się za granicę a siostra oszukana zapisuje w aktach Powiatowych Kowieńskich publiczne przeciw jemu zażalenie. Wostatku cierpienia moralne, jakich doświadczała, wydarły oświadczającemu się matkę. Siemaszko, który za życia siostry ogołocił ją z fortuny, po jey zeyściu przez użytego pełnomocnika zabrał i przyswoił wszelką po niey pozostałość, tak przez nią samą przysposobioną, jako też przy rozstaniu się z mężem, przez tegoż dla żony i syna zostawioną. Wszystko to się działo pod zupełną nieletnością Stanisława Mórawskiego, który tym samym o krzywdy swe dopomnieć się niemógł, oyciec zaś przez wzgląd na blizkie związki krwi łączące syna iego ze Stanisławem Siemaszką, i z uwagi, że dochodzenie prawem krzywd nieletniego syna, może zniechęcić ostatecznie wuja i doprowadzi go do cofnienia ofiar, z jakiemi oświadczać się nieprzestawał, musiał się wstrzymać od procederu, zostawując pełnoletności syna, obior srzodków, któremi praw sobie służących dowodzić przedsięwezmie. Los tak chciał, że zaledwo zbliżał się do pełnoletności Stanisław Mórawski, w tymże czasie bo w roku 1821, Stanisław Siemaszko zakończył swe życie, w Paryżu. Młodość nie jest skorą do pieni, oprócz tego chęć ukończenia przed wszystkiem zawodu naukowego i trudność prawowania się w oddaloném o 300 mil kraju, niedozwoliła Stanisławowi Mórawskiemu upomnieć się processem o zatrzymaną własność swey matki. Gdy się nadto dowiedział, że Stanisław Siemaszko zostawił jedyną córkę Fatymę Kloryndę Siemaszkównę, jako sukcessorkę całkowitego po sobie spadku, że ta córka jest w stanie nieletności, że podług praw Francuzkich do jey wzrostu process wstrzymanym bydźby musiał, że naostatek, według tychże praw, przeciąg lat 30 jest zakreślony na przedawnienie, niemiał ani chęci, ani potrzeby, spieszyć się z procederem, który za doyściem lat Fatymy Siemaszkówny w domowem mógł się załatwić umiarkowaniu. Ale Opatrzność inaczey rozporządziła. W roku 1833 Maja 18 dnia w samym kwiecie wieku Fatyma Siemasz-

kówna zeszła z tego świata bez testamentowey dyspozycyi. Za pośrednictwem stosunkow, które utrzymał Stanisław Mórawski z zeszłą Siemaszkówną i jey opieką, skoro się tylko dowiedział o jey zeyściu, niezwłócznie celem uchronienia spadkowey massy od roztrwonienia i uszczerbku, opuścił stolicę Peterzburg w zamiarze udania się do Paryża. Podróż takowa, oprócz kosztów zwyczaynych, na nieskończone osobiste naraziła oświadczającego się straty, przymuszony bowiem został, przerwać i zaniechać obowiązki stanu, do których późniey zwrócić się niełatwo i opuścić służbę Rządową zaszczytnie przez siebie pełnioną. Poświęcił jednak to wszystko interesowi sukcessyi, a lubo przed wszystkiém miał prawo dopomnieć się z niey wynadgrodzenia tych krzywd, jakie zeszły Siemaszko matce oświadczającego domierzył i w tém mógł sumiennie działać bez kommunikowania się z dalszemi konsukcessorami, atoli dla uniknienia pozoru nawet, że chce działać tajemnie ze szkodą dalszych sukcessorow, nie tak jak głosi W. Eynarowicz, lecz jak uczciwy i otwarty człowiek, zawiadomił listownie, za pośrednictwem oyca swego WW. Eynarowiczów i opiekę nieletnich Korewow o zeyściu Fatymy Siemaszkówny, przedstawił im stan i położenie rzeczy, osobiste pretensye swoje ze stopnia matki, których numer przechodził wartość całey sukcessyi, w ostatku ofiary swoje w opuszczeniu stolicy, koszta podróży i spodziewane expensa na pobyt we Francyi i wydobycie tey zawikłaney sukcessyi. W bonifikatę tych wszystkich pretensyi, strat i kosztów, czegoż żądał Mórawski? Fałszem i potwarzą jest co W. Melchior Eynarowicz w Kuryerze wydrukował i w Sądowém oświadczeniu zamieścił, że Mórawski „Za urojoną i niebędącą pretensyą do „Szambelana Siemaszki, chciał tak dobrze, jak wlewek, „na sukcessyą po nim i Fatymie Siemaszkównie wyje„dnać i uzyskać". Albowiem dla pokoju i zgody familiiney, odstępował wszystkich krzywd i szkod swoich ze stopnia matki, a tylko w celu wyręczenia choć w drobney części kosztów, strat i expensow już poniesionych i ponieść się mających, żądał odstąpienia na korzyść swoją czwartey tylko części ze spodziewanego spadku. Odpowiednie do takowego układu potrzebując wydania stosowney plenipotencyi, chciał się zobowiązać przez nią do zdania nayściśleyszego rachunku, tak zebrania całkowitey massy, oney wyjaśnienia, jako też zgodnego rozdziału pomiędzy sukcessorow. W takiém postępowaniu Mórawskiego ukrywał że się zamiar skrzywdzenia Eynarowiczow? Nietylko Sąd, powszechność, ale sami Eynarowiczowie, niemogą podzielać tego mniemania; albowiem z takiego układu przy nich korzyść, przy Mórawskim strata, gdyż za swoje pretensyie ze stopnia matki groszaby niewziął, a za koszta podróży i osobiste trudy, ledwoby cząstkową odebrał satysfakcyą. Jakoż opieka nieletnich korewów po otrzymaniu nowey ze strony oświadczającego się ofiary, przystąpiła do układu i wydała żądaną plenipotencyą, Eynarowiczowie zaś, już to osobiście, już to listownie, zapewniając o swey wdzięczności, oświadczali, iż chętnie przystępują do zgody. Tym czasem gdy od śpiesznego działania zależał pomyślny skutek zabespieczenia samey sukcessyi, udał się oświadczający się swoim kosztem do Paryża, i tam spotkać się mu przyszło z zawikłaniami i trudnościami, ile się zdawało niepodobnemi do pokonania. Jednakże w kilkomiesięcznym pobycie przy osobistey pracy, trudach i ogromnych kosztach, zaledwie zdołał onę przyprowadzić do pewnego porządku, odparł i oddalił od połowy spadku krewnych macierzystych Fatymy Siemaszkówny; ochronił massę od poszlin, przez Rząd poszukiwanych, przez co kilka tysięcy frankow teyże massie przyczynił, załatwił i ukończył rachunki z opiekunami, część znakomitą massy zakrytą i zmarnowaną przez Plenipotenta Fatymy Siemaszkówny potrafił ocalić i z upadku przeprowadzić na pewnieyszą ewikcyą. Tak, o ile można, zabezpieczywszy spadkową massę powrócił oświadczający się do kraju, a pierwszą czynnością jego było zawiadomić WW. Eynarowiczow i opiekę Korewów, o całym stanie rzeczy, o funduszach massy pewnych i wątpliwych, słowem o wszystkiém, co się zrobiło i co do dopełnienia jeszcze pozostało. Przybyły osobiście na wezwanie Mórawskiego do Wilna Antoni Eynarowicz, przesłuchawszy wszystkiego i przekonawszy się o prawdzie ze łzami wdzięczność oświadczającemu wynurzał, i „słowem honoru" zaręczał, że wraz za powrótem do domu, przyszle od siebie i rodzeństwa potrzebną plenipotencyą z zapewnieniem żądanego odstępstwa. Tak więc Mórawski czyniąc ofiarę z nayświętszych praw swoich tylko dla pokoju i zgody, a za nieobliczone straty, koszta i trudy na drobném przestając zadośćuczynieniu, spodziewał się znaleść tego wynagrodznie w szacunku, przywiązaniu i wdzięczności swych krewnych. Lecz nadspodzianie spotkać się mu przyszło z nieufnością i podeyrzeniem, a w ostatku z nayniesprawiedliwszą napaścią WW. Eynarowiczow, a skutki tego okazały się naprzód w ich późnieyszey korrespondencyi pełney już ostróżności i niewłaściwych wymagań, następnie z powyżey wezwanych a przez W. Melchiora Eynarowicza pod pisanych aktow. Z uczuciem boleści, jaką w poczciwém sercu wznieca niesłusznie doświadczona krzywda, czytał takowe akta Stanisław Mórawski. W ciągu życia swojego, nigdy przez nikogo o nic nieskarżony, im dotkliwiey uczuł tę pierwszą napaść, tym mocniey widzi się obowiązany oczyścić się z niey przed Sądem i powszechnością. Dlatego uroczyście oswiadcza, że porządkiem prawa żądać nieprzestanie z WW. Eynarowiczow zadość uczynienia, za publiczne i Sądowe oskarżenie, nieodbiegając zaś od usprawiedliwienia się ze wszystkich czynności swoich, że zarazem o pretensye ze stopnia matki, jako też o powrót i bonifikacyą strat, kosztow, i expensow dopomnieć się niezaniedba, ninieyszém zapowiada.

Takowe oświadczenie z mocy generalney plenipotencyi w imieniu i rzeczy W. Stanisława Mórawskiego Kollegialnego Assesora i Kawalera podpisuję. 1835 r. Maja 23 dnia.

Konstanty Dąmbrowski Adw. Izby Cywil. Wileń.

Roku 1835 mca Maja 23 dnia. Przed Sądem Powiatowym Wileńskim stawając osobiście W. Konstanty Dąmbrowski, niniejsze oświadczenie przez się podpisane po rezolucyi Sądowey, wpisać do protokółu podał i one w tymże protokóle własnoręcznie podpisał. Assesor Michał Sperski.

Regent Ignacy Naborowski.

Czytano z protokółem Jan Swaracki. (773)

IX. Pozew.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą Rssyą etc. etc. etc.

2 Urodzonym Barbarze matce Felixowi i Józefowi synom, Eleonorze Justynie i Pawlinie córkom Staniewiczom w assystencyi opieki Gaspera Billewicza Prezessa Izby Cywilney Wileńskiey i dalszych, Joachimowi oycowi, Stanisławowi Sęd. Grań. synowi, Józefowi b. Marszał. Ros. Billewiczom, Urszuli z Billewiczow Piłsudzkiey Sęd. sukcessorom i posiadaczom fundusz Ignacego i Jana Billewicza, Antoniemu Syruciowi Kap., Staroz. Mejerowi Cymachowiczowi, Eyzykowi Dawidowiczowi, obywatelom miasta Jaswoyń, Felixowi Butkiewiczowi, Wincentemu Budzie Kapitanowi, Teresie Smoniewskiey Strapczyni Wiłkom., sukc. Teodorowi Smoniewskiemu, Chaimowi Ickowiczowi, Andrzejowi Kompowskiemu, Wincentemu Hermanowskiemu Por., Berelowi Rubinowiczowi, Onufremu Koryznie Rotm., Boruchowi Abramowiczowi, arędarzowi Jakszowskiemu i Parnarowskiemu Szymonowi Gineytowi, Tadeuszowi Dolinskiemu, Berelowi Michelowiczowi, Stanisławowi Kaczyńskiemu, Józefowi Hatowskiemu Kap., Józefowi Wismontowi, tudzież sukcessorom i posiadającym pod rozmaitym tytułem ich fundusze. Wiluniszowi Dumy Kowień. Prezydentowi, Adamowi i Marcelemu Dyrdom Ptt. Assesorom, Dyonizemu Żebrowskiemu, Rafałowi Kibortowi Sęd., Stefanowi Strawińskiemu Reg., Józe-

fowi bratu, Bogumile w zamęściu Dabińskiey Montwiłom, Franciszce matce, Józefie w zamęściu za Chrząstowskim, córce Pikturnom, Antoniemu Kondaackiemu, Szymonowi Kopczyńskiemu, Anieli z Jagiełowiczow Montwiłowey b. Sędz. Barbarze z Syruciow Houwaldowey, Józefowi Jerzewiczowi Montwiłowi, Ignacemu Andruszkiewiczowi, Komor. i Adwokatowi, Janowi i Jerzemu braci, Emmie, Ottyli, Ludwice w zamęściu Sołtykowey Dorocie w zamęściu Chrzystianowiczowey siostrom, Grużewskiemu w assystencyi opiekunow, Adama Moczulskiego Generało. wóysk Ros., Jana Juniewicza Mar., Ignacego Giedgowda Pisarz., Maryannie z Mańkowskich matce, Adolfowi i Alxandrowi synom, Emilii w zamęściu Budrewiczowey córce Rogowskim Pod., pozew edyktalny przed Sąd Ptt. Rosień. rozbiorem dzieła konkursowego funduszu po zesz. Adamie Montwile Sędz. Grań. Ptu. Ros. pozostałego, zaymujący się, z powództwa urodzonych Leona i Konstantego braci, Pauliny i Józefy siostr Montwiłow sukcessorow zes. Adama Montwiły w assystencyi opiekunow Jana Wiszniewskiego Sędz. Grań. Ptu. Ros., Józefa Dowgiały Chor. z odezwą do wszelkich dowodow pisma, wyniesiony o to: zeszły do wieczności Marceli Staniewicz Krayczy dziad obżał. za prawem 1809 Januar. 2 w Grodzie Ros. przyznaném 8 mieszkancow we wsi Ławgolach w Ptcie. Ros. leżącey zesz Wincentemu Montwiłowi wiecznością wyprzedał, za obligiem zaś 1808 Januar. 31 cz. zł. 50 zawinił i za instrumentem kapitulacyinym w r. 1803 Apr. 18 wydanym, należney summy nieopłacił, również zes. Xawery Staniewicz oyciec obżał. za obligami 1806 marca 8 cz. zł. 40 i 1809 Maja 13 r. s. 90, Wincentemu Montwiłowi zawinił pomienioney wsi i summ mocą dokumentow i układow familiinych, zeszły Adam Montwiło stał się właścicielem, obżał. Staniewiczowie wioskę Ławgole przemocnie zabrali, a z possesyi tradycyiney za summowne pretensye w r. 1816 9bra 18 dopełnioney w naymnieyszey części należności nieopłaciwszy nieprawnie zdeposydowali. Za obligami zeszły Ignacy Billewicz jednym 1806 Apr. 26 cz. zł. 250 i r. s. 1600, 2gim 1806 Julii 17 cz. zł. 600, nieżyjący zaś teraz Jan Billewicz za obligami w r. 1812 Apr. 23 r. s. 75 i 1814 8bra 28 r. s. 200 zesz. Antoniemu Montwiłowi zawinili, Po Antonim Montwile stopień należności przyszedł na Adama Montwiły Sędz. a po nim jako po oycu na żał. naturalnych ze krwi sukcessorow, obżał. Billewiczowie i Piłsudska zabrawszy wszelki fundusz debitorow, należnych summ nieopłacili, Antoni Syruć za obligami 1m 1806 Maja 4 cz. zł. 1000 2m 1808 Marca 1 cz. zł. 300 i r. s. 2,100, 3m 1808 Maja 11 cz. zł. 11 r. s. 10, Starozak. Mejer Cymachowicz i Eyzyk Dawidowicz w r. 1809 Apr. 30 d. r. s. 750, Chaim Jeckowicz arendarz Kompowski w r. 1806 Mar. 4 zł. pol. 600, Onufry Koryzno w r. 1798 Apr. 23 zł. pol. 40, Boruch Abramowicz w r. 1786 Apr. 23 zł. pol. 300, Szymon Girneyt za obligiem jednym w r. 1782 Mar. 9 zł. pol. 24, 2gim tegoż roku Julii 15 zł. pol. 6, Antoniemu Montwiłowi, Tadeusz Dobiński w r. 1780 Apr. 23 talar. bit. 9, Helenie z Ibiańskich pierwo Montwiłowey potem Żebrowskiey. Berel Michelowicz w r. 1808 Julii 2 ta. bi. 9 i r. s. 15, Józef Wismont w r. 1811 Mar 31 r. s. 5, Stanisław Kaczyński w r. 1809 Julii 30 r. s. 6, Berel Rubinowicz w r. 1790 Mar. 21 zł. pol. 40, Wincenty Hermanowski w r. 1801 Xbr. 15 cz. zł. 15, Teresa Smoniewska w r. 1808 Apr. 29 r. s. 400, cz. zł. 100, Wincentemu Montwiłowi Rotm. Józef Hatowski w r. 1815 Junii 1 r. s. 15, Wincenty Burda Kapitan w r. 1815 8bra 16 r. s. 15, Felicyan Budkiewicz w 1816 Maja 25 cz. zł. 50 Adamowi Montwiłowi zawinili, jakowych należności żał. Montwiłowie naturalnym krwi spadkiem zostawszy aktorami żadney satysfakcyi po moment dzisieyszy nieosiągnęli. Duma Kowieńska za kwitami przez się i Opiekę Dworzańską Ros. wydanemi wybrała wielką massę pieniędzy ze schedy Syrutyszek żał. należney i ledwo drobną ilostkę w pozostałości ma dla siebie, zatém stosownie do kwitow w Sądzie Ptu. Ros. Exdywizorskim złożonych obowiązana jest Duma Kowieńska z żałemi rozliczyć się i prawnie wykwitować, a z pod zawiadywania swego schedę Syrutyską uwolnić. z Exdywizyi obżał. Dyrdow dekretem 1822 Pazdz. 28 i drugim dekretem na rozdział funduszu Rumszewiczow ogłoszonemi w summach rekognoskowanych wydzielone schedy ziemne w Pracyszkach i przyległych mieyscach, na rzecz oyca żał. zesz. Adama Montwiły, dopiero przy rozmiarze przez Jeometry dopełnionym kilkanaście morgow ziemi mniey niż dekretami wyznaczono, niepokazano: więc obżał. Dyrdowie, jako ewiktorowie i przygraniczający ewinkować i odpowiadać za ubyłą wielość ziemi z dekretu powinni. Obżał. Żebrowski, Grużewscy, Montwiłowie, Kibort, Strawiński i dalsi zmyśliwszy znaczne summy, do niepodobieństwa względnie rzetelnego ich zawinienia, a dalsi namnożywszy stosunki za dowodami nieprawnie w czasie nieobłatowanemi, nieoposzliwanemi, tém samém znaczenia mieć nie mogącemi jak się z dowodow pisma w Sądzie Ptu Ros. i z tłumaczenia okazało, niesprawiedliwie żądają rekognicyi summ i wydzielenia za onemi sched Ziemnych; gdy zaś wszystkich pozwanych pretensye są nieprwane, dowodami należytemi niewzmocnione, słowem formalności ustawami żądaney nie mające, więc niezawodnemu zniszczeniu podlegać powinne. Celem przeto osiągnienia należytey satysfakcyi udają się żałcy ze wszystkiemi do Sądu Ptu Ross., następne niosąc prożby: o znikczemnienie napastnych i namnożonych pretensyy za dowodami prawności niemającemi wymienionych, o skasowanie wymyslonych niektórych pretensyy Żebrowskiego, Grużewskich i dalszych na żadney słuszności nieopierających się, o wskazanie summ należnych dla massy podług przedstawionych dowodow, o powrót wydatkow procederowych, o przysądzenie wioski Ławgolow, z uznaniem powrótu pożytkow, o zapisanie amissyi na nieobjawiających pretensye. (792)

Roku 1835 mca Maja 22 niniejszy pozew edyktalny, w imieniu nieletnich Aktorów, dodany przez wyrok Sądu Powiatowego Rosieńgo obrońca podpisał, Jan Wińcza Adwokat Powiatu Rosieńskiego.

XII. *Выѣзжающіе за границу.*

2 Помѣщица Ошмянскаго Уѣзда Каролина Сальмоновичова отправляется къ Морскимъ водамъ Королевства Прусскаго въ М. Кранце съ дочерью Констанціею, родною сестрою девицею Людвигою Шостовицкою, служанкою дворянкою Елизаветою Мизгеровою, лакеемъ Виленскимъ мѣщаниномъ Матвеемъ Шатковскимъ, и кучеромъ дворяниномъ Іосифомъ Куневичемъ. (783)

Obywatelka Oszmiańskiego Powiatu Karolina Salmonowiczowa wyjeżdża do morskich wód do Królestwa Pruskiego do M. Kranz z córką Konstancyą, rodzoną siostrą panną Ludwiką Szostowicką, służącą dworzanką Elżbietą Mizgierową, lokajem Wileńskim mieszczaninem Mateuszem Szatkowskim i kuczerem Dworzaninem Józefem Kuniewiczem.

Печатать дозволяется. Полицмейстеръ Мезневъ.

2 Выѣзжаетъ заграницу въ Пруссію бывшихъ Польскихъ Войскъ Генералъ Іосифъ Вавржецкій съ дочерью Маріяною Пузынинною. (793)

Wyjeżdża zagranicę do Prus byłych Polskich woysk Jenerał Józef Wawrzecki z córką Maryanną Puzyniną.

Печатать дозволяется. Полицмейстеръ Мезневъ.

2 Жена Коллежскаго Совѣтника Колковскаго Гжа Анжелика Колковская съ вольнослушателемъ Виленской Медико-Хиругической Академіи Трахтенбергомъ, дворянкою Анною Піотровскою и крѣпостными людьми: служанкою АнастазіеюПіотрковскою и лакеемъ Петромъ Базилимъ Кухарскимъ, отправляется въ Саксонію для поправленія въ тамошнихъ водахъ здоровья, срокомъ на шесть мѣсяцовъ. (794)

Żona Radzcy Kollegialnego Kołkowskiego Pani Anżelika Kołkowska z wolnym słuchaczem Wileńskiey Medyko Chirurgiczney Akademii Trahtenbergiem, dworzańską Anną Piotrowską i poddanemi ludźmi: służącą Anastazią Piotrkowską i lokajem Piotrem Bazylim Kucharskim wyjeżdża do Saksonii dla poprawienia zdrowia w tameczných wodach z terminem na sześć miesięcy.

Печатать дозволяется. Полицмейстеръ Мезневъ.

ВИЛЬНА. Типографія А. Марцинковскаго. Печатать дозволяется. Іюня 1 дня 1835 г. Цензоръ Статскій Сов. и Кав. *Л. Боровскій.*